

KOŁADY.

Anhel pastyrjam movil

1. Anhel pastyrjam movil: — Christos sja nam narodil — v Viflejemi v mistočku Davida, — z pokolina Judova — z Prečistoj Marii.

2. O divnoe roždestvo, — velikoe toržestvo: Začala Ďiva Syna v svjatosti, — porodila v radosti — iz divstva svojeho.

3. Pastyri uvirili — i do neho sja sbihli, — radostno serdečno tam spivali — Dita v jaslach vitali, — s Josifom Marijeju.

4. Uže sja to 'spolnilo, — čto u proroka bylo: Vitva Aronova procvila, — cvit iz sebe vydala — i plod porodila.

5. Slyšite Boha Otca, — neba i zemli Tvorca: „Se moj milyj Syn obitovanyj, — svitu z neba poslanyj, — Jeho poslušajte“.

6. Budi Bohu česť, chvala, — budi Jemu i slava, — jako Otcu tak i Jeho Synovi, — i svjatomu Duchovi, — v Trojci jedinomu.

Anhel Božij so nebes

1. Anhel Božij so nebes, — radost nam zviščaje dnes: čto u Viflejemi Boh voplotilsja, — tam u verpetu On pojavilsja — bidnym pastucham.

2. Tož choďme u Viflejem, — hdi u jaslach Božij Syn narodilsja z Ďivy Marii, — neporočnoj lelii, — na spasenie nam.

3. Tam otdajme česť Jemu — zaspivajme pišň novu: Slava vo vyšnich vičnomu Bohu — Otcu i Synu, Duchu svjatomu — a na zemli mir.

4. O Difatko Spase naš, — hľaň laskavo dnes na nas. — Osvobodi nas z fažkoj nevoli, — daj dočakati lipšoj doli, — Roždestvom tvojim.

Boh predvičnyj

1. Boh predvičnyj narodilsja, — prišel dnes so nebes, — aby spas ľud svoj ves, — i utišil vsja.

2. Narodilsja v Viflejemi, — Mesijaš Christos naš, — i Pan naš, dla vsich nas, — nam voplotilsja.

3. Vozvistil to Anhel Božij — napered pastyrjam — i potom zvizdarjam — i zemnym zvirjam.

4. Vo Viflejemi nad vertepom — zvizda sta, hdi Christa, — Nevista prečista — Syna rodila.

5. Tri cari idut s dary — vo Viflejem — na misto — hde Diva — prečista — Syna povila.

6. Zvizda jim to oznajmila: v berlozi — ubozi — pri voli — pri osli — jim izjavila.

7. Trie cari! hde idete? — My idem v Viflejem — s poklonom s pokojem — i povernemsja.

8. Inym putem povernuli — pohanu bestydnju, — bezbožnu Irodu — nepovili.

9. Josifu v sni Anhel vistil: — S Difatkom i s matkov — s byďlatkom, — s oslatkom — naj sja chrinit.

10. Slava Bohu zaspivajme: češ Synu Božemu — i Spasu našemu — poklon dajme.

Boh sja raždaje

1. Boh sja raždaje, kto Ho može znati — Isus Mu imja, Marija Mu Mati — tut anhely čudatsja — roždennoho bojatsja — a vol stojit, trjasetsja — osel

smutno pasetsja -- Pastyrie klačut — Boha v ploti bačut — tut že, tut že, tut že, tut že, tut že, tut.

2. Marija Mu Mati prekrasno spivaje — i chor Anhelskij Jij dopomahaje — Tut Anhely čudatsja i t. d.

3. Josif stareňkij koliše — Ditatko — luľaj že luľaj, male Otročatko. Tut Anhely čudatsja, i t. d.

4. Trie carie k vertepu prijdoša — livan i smirnu — zlato prinesoša. Tut anhely čudatsja i t. d.

5. A pastyrie k Nemu pribihajut — i jako carja svoho vitajut. Tut Anhely čudatsja i t. d.

6. I my dnes virno k Nemu pribihajme — roždenomu Bohu, chvalu čest otdajme. Tut Anhely čudatsja i t. d.

Božij Syn dnes narodil sja

1. Božij Syn dnes narodilsja — svyše k nam ponizilsja -- iz Divy netlinny — i preneporočny — vplotilsja.

2. Porodila Boha — Slova — ot korene Davidova — Božia nevista — Maria Prečista — Jakimova.

3. Vosvistil bo Anhelskij hlas — prišestvije Jeho do nas — Čto Jeho roždestva — i čelovičestva — už prišel čas.

4. Sojedinil On neslitno — dva suščestva nerazdiľno — v jednej osobi — a dvojnoj prirodi — nepreložno.

5. Našim tilom oblečesja — a Isusom narečesja, tak bo to už davno prorokami javno predrečesja.

6. Prichod Jeho v konec vikov — podarovav dľa jazykov — blahoslovenie, i upoznanie Otca svitov.

7. Zemlja veterp ukrašajet, — nebo zvizdu posylajet — ukazati misto, hdi Mesia isto vozlehajet.

8. Pastyrie že svirjajut — chvalu Bohu vzdavajut — roždenna pervenca, — diviča mladenca — privitajut.

9. Vidat Jeho rjandinami — pokrytaho i suknamy — niščetno odita — vo jaslech povita — pelenami.

10. Idut cari iz daleka — nesut dary dľa otroka : zlato, livan smirnu — Spasitelu ĩmiru — ot vostoka.

11. Zvizdoslovcy vo ĳchramini — poklaňajutsja Ditiňi — roždennomj bez otca — byvšej prežde solnca — po istini.

12. Prišel On mir prosvititi — a hrišniki otkupiti — ot ada užasna — upadka neščastna — svoboditi.

13. Zato Christa proslavľajet — vsjaka tvar i veličajet — pered nim kolina — každa duša virna — prekloňajet.

14. Carskim slovom zapisane — v Viflejemi Božij Syne — spasi vsja plemena — imže suť imena : christiane.

15. Živuščij Ty vo vyšnosti! — sochrani nas ot smertnosti — ot vojny i hlada — i temnoho ada — vo vičnosti.

Vselenaja veselisja

1. Vselenaja veselisja — Boh ot Īivy dnes rodisja — vo vertepi so bydlaty — ktoromu sja klaňati — carie, carie prichodät.

2. Livan, smirnu, zlato, dary — kol prinesli trie cari — novoroždenomu Carevi — vselenyja Hospodevi — otdajut, otdajut umilno.

3. Pastyrie pribihajut — so svirilmi poklon dajut

— poznavši Boha roždenna Ot Marii voploščenna — čistysja, čistysja Ďivicy.

4. Josife ne smutijsja — veselie dnes rodisja — sej plod tebi budet vo radost — i veselie i v sladosť — ot nyní ot nyní na viki.

5. Tam anhely prinicajut — slava vo vyšnich hlašajut — roždenomu Otročati — pospišajut sja klaňati — vo jaslach, vo jaslach ležašču.

6. Pastyrjam upodobimsja — roždenomu poklonimsja — čtoby račil mir nam dati — skorby v radost preminati -- virujuščim, virujuščim vo Neho.

Vesela svitu novina nyňi

1. Vesela svitu novina nyňi — Christos rodilsja v jaslach na siňi. On car nebesnyj, Boh neobňatyj — spočil v vertepi pomiz bydlaty.

2. Do Neho svit ves vkryvalsja fmoju — On svitla radost prinis s soboju. Do Neho car byl ponad rabami — On vsich na rovne nazval bratami.

3. Za svitlom zory do stop Difaty — choďme i my poklon odati — U žertvu serdca nesme nevinny — i molby ščiry Božej Ditiňi.

4. Milyj Isuse, o Božij Synu! — Hľaň milo na našu krajinu — Zdojmi z nas hrišnych hrichu okovy — a serdca zahrij ohnem ľubovi.

Vo Viflejemi nyňi novina

1. Vo Viflejemi nyňi novina — prečista Ďiva zrodila Syna: — v jaslach spovityj mezi bydlaty — spočil na siňi Boh neobňatyj.

2. Už cheruvimy slavu spivajut — anhelski chory
Pana vitajut — Pastyr ubohij nese, čto može, aby
obdaril Difatko Bože.

3. A jasna zora svitu holosit: — Mesia radost,
ščaste prinosit — Do Viflejema idte vsi nyňi Boha
vitajte v bidnej Ditiňi.

4. Za svitlom zvizdy, des až ot schodu — idut
tri vladyki kňazoho rodu — zoloto dary, kadilo, miro
— so serdцем čistym nesut v ofiru.

5. Maria Mati Syna bavit — Josif stareňkoj sta-
jenku ladit. A Car vsesvita v zimňi i boľu — blaho-
slovit nas na lipšu suďbu. (Dolu.)

6. Isuse milyj my ne bohati — zolota darov ne
možem dati — no dar cinňijšyj nesem ot mira — se
vira serdca, se ľubov ščira.

7. Hľaň okom ščiryň, o Božij Synu — na našu
zemľu na vsju krajinu. Pošli jij z neba dar prevelikij —
čtoby Ťa slavila vo vičny viki.

Vitaj nam Bože

1. Vitaj nam Bože z Prečistoj Divy zrodženyj, —
vitaj nam Bože v ľudskom tili zjavlenyj.

2. Ty dobrotoju nad vsimi krasšyj synami — i
miloserdie hranic ne maje nad nami

3. Ty v slavi rovnyj Otcu i Duchu svjatomu —
čomu zijišol Ty ku nam v ukryfu takomu.

4. Dnes Tvojej slavy nikto ne vidiť v jaskiňi —
a Tvoja sila suchoj ne zlomit byliny.

5. A ty na nuždu i na terpiňa i ne hľaneš —
no čim ubozšyj, tim nam dorozšyj sja staneš.

6. Ty sim smirenijem z nas zdojmeš okovy —
a v našich serdcach založiš carstvo ľubovi.

O, Ahnče Božij, my Ťa o Tvoje dnes prosim —
i naši serca Tobi na žertvu prinosim.

Ne opusti ich iz svojej svjatoj ochrany — Otca
v nich Tebe s Duchom svjatim proslavi.

Vistku holosit svitu zornica

1. Vistku holosit svitu zornica: — zrodila Syna
čista Ďivica. — V stajni zrodila v jaslach spovila —
sinom prikryla hrudej kormila — Božoho Syna Maria.

2. Anhel pastyrjam to vozviščaje — do Vifle-
jema ich zavzyvaje, — aby spišili — poklon otdali —
povitali Boha živoho u vertepi.

3. Bidni pastyrji učuvši toje — bižat vitati Difa
maloje — bižat vsi rado muži i diti zabuli stado —
svoje chriniti — aby lem Difa viditi.

4. Ta i tri volchvy carskoho rodu — idut z da-
leka des ot vostoku — idut v pokori — za blyskom
zory — tam hde v obori — v svitlosti mori — Car
spočivaje vselenoj.

5. Hej i my tože braťa, sestricy — idim vsi
skoro z našej zemlicy — čtoby česť dati Christu —
Difati — i ublahati, lask, blahodati — pokoju vsemu
narodu.

V Viflejemi dnes Maria

1. V Viflejemi dnes? Maria prečista — porodila u
vertepi nam Christa — Slava vo vyšnich Bohu-slava
vo vyšnich Bohu — i mir vsim na zemli.

2. Anhel z neba pastyrjam sja javlja i veselu tu novinu zviščaje — Slava vo vyšnich i t. d.

3. pribihajut do ver-tepu pastyrji — i z soboju malomu nesut dary. Slava vo vyšnich Bohu i t. d.

4. I Diatku klaňajutsja v obori — do jeho noh pripadajut v pokori. — Slava vo vyšnich Bohu i t. d.

5. A z vostoka za zvizdoju jduť cari — tri pre-slavni, prerozumni zvizdari — Slava vo vyšnich Bohu i t. d.

6. Knižniki jim i učeni skazali — by Mesiu v Viflejemi hľadali. — Slava vo vyšnich Bohu. i t. d.

7. Idut cari, Christa znachodat v jaskiňi — mež byďaty, v bidnych jaslach na siňi, — Slava vo vyšnich Bohu. i t. d.

8. Tam smireno svoj Mu poklon otdali — pred Nim zlato, livan miro poklali. — Slava vo vyšnich Bohu. i t. d.

9. Takož i my Christu poklon otdajme — i razom s nebesnym chořom spivajme. — Slava vo vyšnich Bohu. i t. d.

Vozveselimsja vsi razom nyňi

1. Vozveselimsja vsi razom nyňi: — Christos ro-dilsja v bidnij jaskiňi. — Poslidnym vikom stal čelovikom — vsi utišajtes' na zemli.

2. Vsi utišajtes' na zemli hojno — chvalu otdajte Jemu dostojno. — Požadanomu, z neba danomu, — kotoryj ves svit otkupil.

3. Kotoryj ves svit spase ot ada — črez Neho

vsim nam vična rozradaza za toje Jemu, Panu našemu
-- pisni spivajme sohlasno.

4. Pisni spivajme sohlasno, milo — i toržestvujme
vsi razom ščiro. — Slava vo vyšnich — a mir dla
nižnych — veselo svitu hlašajme.

5. Svit hlašajme Hospoda javno — o ktorim
vže proroki davno — prorokuvali, propovidali, — čto
sja narodit Car vikov.

6. Čto sja narodit Car vikov slavy — sotre na
zemli zmijini hlavy — Perskiji cari prijšli so dary —
poklon otdati smirenno.

7. Poklon otdati smirenno nyňi — Christu roždenu,
maloj Ditiňi. — Livan i zlato i smirnu na to — jako
kadilo so strachom.

8. I pastyrie sja skoro sbihli — tam hde vol,
osel Ditinu hrili. — Anhely v nebi k Jeho potrebi —
umiľno pisni spivajut.

9. Pisni spivajut narodženomu — vo jaslach nyňi
položenu — I my spivajme i vychvalajme — Jeho vo
vik proslavľajme.

V Viflejemi novina

1. V Viflejemi novina — Ďiva Syna zrodila. — Po-
rodila v blahodati — Neporočna Ďiva Mati Maria.

2. Položila na siňi — v Viflejemskij jaskiňi. —
Josif Ďivu potišaje — povitati pomahaje Marii.

3. Slava Boža i chvala — u vertepi nastala — z
neba anhely zlitajut — s Synom Božim proslavľajut
Mariu.

4. Sered temnoj noči — divne svitlo bje v oči.
Jasna zora zasvitila — hde Difatko porodila Maria.
5. Nedaleko pastyrji — pasli stado v dolihi. —
Do vertepa pribihajut — i s Difatkom tut vitajut Mariu.
6. Na kolina padajut — podarunki skladajut. —
Čto ubohij dati može — žertvujeme, Difa Bože, Marii.
7. Šče prichodät tri cari — ot vostoku zvizdari.
— Dľa Isusa stavlat ščiro — ladan, zoloto i miro Marii.
8. I my tože pospišme — Bohu dary prinesme.
— U pokori pribihajme — s Synom Božim vse blahajme
Mariu.

V jaslach ležit

1. V jaslach ležit, kto pospišit -- spivati maleňkomu
— Isus Christu Bohu istu — novonarodženomu. —
Pastyrje pribihajte — Jemu milo prihravajte — jako
Panu našemu.

2. Svjatyj Josif v rukach nosit — peleny malen-
komu: — Luľaj, luľaj prispivuje Novonarodženomu. —
Vol i osel priklakajut — parov Jeho zahrivajut —
Sotvoriteľa svoho.

3. Sobralisja, klaňalisja Difatku maleňkomu —
trie cari nesut dary Novonarodžemu. — A zvizda
ich provodžaje — nad vertepom prosviščaje — hde
Difa v jaslach ležit.

4. I anhely, archanhely — vďačno vsi prispivajut
— holosami i trubami — v nebi vsi prihravajut. Nad
vertepom v Viflejemi v Davidovom tichom domi —
jako Panu našemu.

5. I vy hory i vy cholmy — vsi sja dnes vozihrajte

— i vy pticy vy pernaty radosno vozlitajte. Boh zvolil naroditisja — iz Prečistoj voplotitisja — prisno Ďivy Marii.

6. I my nyini vsi virni — vsi sja dnes utišajme — Roždenomu Bezmertnomu nizko sja poklaňajme — ktoromu češť i chvala — i na viki vikov slava — jako Panu našemu.

Car nyňi prebohatyj

1. Car nyňi prebohatyj iz nebes prijšol, — jako kapľa kapľuščaja na zemľu zišol.

2. Vo utrobu ěiviču Slovo vselisja — iz Nejaže Nevidimyj miru javisja.

3. Boh ot Ďivy plotiju dnes sja raždaje — temnost projde, jasnost zračna vsjudi sijaje.

4. Jako nebo vtoroje vertep javisja — jak vo jaslach vo ubohich, Boh položisja.

5. Anhelski i vsi chory tam sja zblížajut na oblakach veseli i pišňi spivajut.

6. Slava vo vyšňich Bohu izvolivše mu — darovati nizposlati, myr miru vsemu.

7. Pastyrie na svirilach pišňi holosjat — trie cari, trie dary Bohu prinosjat.

8. Livan, smirnu i zlato v dar prinesoša — roždenomu, bezsmertnomu v ruci dadoša.

9. Tomu že vsi virni i dar prinesimo — čistym serdcem Otca s Synom slezno molimo.

10. Čto by nam nisposlati Ducha svjataho — v vidinii holubinom nischodaščaho.

11. Trojcu spasajuščaju nas christian — čtoby my mohli vychvalati na Jordaňi.

12. Zvoľ Christe dobrotlivyj, to nam dariti i s Toboju v carstvi Tvojim na viki žiti.

Dnes vsi vozihrajte

1. Dnes vsi vozihrajte — v dlani vozpleščajte — v deň sej prevelikij radosti tolíkij: to bo Tvorec vseho sveta — prišol v poslednaja lita — izvolivyj ploť prijati — i so nami prebyvati — na zemli.

2. Radošť prevelika: prišol k nam Vladyka — zemnych navščiviti — radošť zajaviti. I že život vsim davajet vsjadi vsehda prebyvajet — ot Otca pred vik roždenyj — dnes ot Ďivy voploščenyj — Marii.

3. O blažene vremja — o Adama plemja — o blažena Mati Jeho priňati — spodobalas', i raždaješ — hruďmi čistymi plekaješ. I choč Mati, no netlinna — divstvom cila, nepreminna v roždestvi.

4. Lelia preslavna — z vsich rodov izbranna. — Divica i Mati raždajet klas zlatyj. Ona v jaslach maje Syna — Divoju prebyst netlinna — i na siňi polahajet — pelenami povivajet — Isusa.

5. Dva zvirjata byli — Christu poslužili — pri jaslach stojašče — priližno naň zriašče. Nakloniša svoja hlavy — Jako Carja vičnoj slavy — dychom svojim prihrivali — i kolina prihinali — Vladyci.

6. O jak že prekrasna — pišna vsjude hlasna — ot anhelov pita — povnaja privita: Slava budi v nebi Bohu — i na zemli po premnohu — izvolivšu ploť prijati — v čelovicich prebyvati — na zemli.

7. V tom blaženom časi — byli vsi vo strasi — pasuščiji stada — bižašči do hrada — Diťa vo jaslach vitali — na kolina pripadali z musikijskimi organy — i z hlasnymi timpany — hlas dali.

8. Skiptry ostavili i v puť sja pustili — z Vostoka tri cari — ko Kristu so dari — u Viflejem: zlato, miro — prinosili i kadilo — serdca čisty, sokrušeny i ljuboviju zazženy — vo žertvu.

9. I my — choďme nyňi — k toj krasnoj chrami ňi — Christu pokloňmesja i vozveselmesja! Ot Marii narodženyj — i vo jaslach položenýj — naj že prijme nas vsich v slavu — i v nebesnuju deržavu — na viki.

Likujušče vozihrajme dnes

1. Likujušče vozihrajme dnes — javilas' nam blahodat s nebes — Christos narodilsja z Marii — neporočnoj čistoj lelii — vo miri dľa nas.

2. Josife s nami toržestvuj — ty Davide razom prazdenstvuj — To bo dľa nas Host požadanyj — Emanuil z neba poslanyj po proročestvu.

3. Ot Vostoka pospišajušče — vo Viflejem pripadajušče — zlato, livan i smirnu dary — persidskii prinosjat cari roždennu Carju.

4. Vo vertepi je položenýj — Mladenec Boh z Divy roždenyj — Pastyrie poklon otdajut — na svi-rilkach pisni spivajut — Jemu umiľno.

5. I my Jemu chvalu otdajme — Roždenomu pišň zaspivajme — čtoby zvolil nam darovati: so anhely soproslavľati — Jeho vo viki.

Nad Viflejemom zasvitla zorja

1. Nad Viflejemom zasvitla zorja — i jasne svitlo syple duhoju — svitu vozviščaje konec horja — a prichod carstva, mira, pokoju.

2. Jde za zvizdoju pastyr ubohij — sleza mu v oku jasno blyščajet, — čto narodilsja Pastyr mohučij — kotromu anhel slavu zviščajet.

3. Ide ot Vostoku car za zvizdoju, — minajet riki, minajet morja — a serdce klopka iz nespokoju: komu to svitiť ta jasna zorja.

4. A zorja svitiť, šle blysk čudovyj horiť u svitli stajna uboha — jak znak velikij tajny ľubovi — i miloserđa dľa nas u Boha.

Naš Spasitel narodilsja

1. Naš Spasitel narodilsja — zavital z nebes — Boh dnes stalsja čelovikom — čudo vsich čudes.

2. Tuju vistku anhel Božij — pastyrjam zvistil — neju hrišne ľudske plemja — velmi zveselil.

3. V šopi pastyri znachodat — bidnoje Diťa — v nem poznali svoho Boha svita korolja.

4. Iz dalekoj krajiny — tri cari idut — si soboju dľa Ditatka — dar oni nesut.

5. Livan, zoloto i miro — otdajut Jemu — jako svomu Bohu, Spasu — Panu i Carju.

6. My Tebi, Ditatko Bože, — dar nesem ľubvi — i Tebe smirenno prosim: žertvu tu prijmi.

Na nebi zirka

1. Na nebi zirka jasna zasjala — i ľubym svitlom sijaje — chyľa spasena nam zavitala — Boh vo Viflejemi raždajes' — čtoby zemľu s nebom v jedno zľučiti — Christos rodilsja: Slavite!

2. V bidnom vertepi v jaslach na siňi — spočil Vladyka, Car svita. Otož ko Nemu idme vsi nyňi — našeho On žde privita. Choďme ľubovju Jeho zahriti. Christos rodilsja: Slavite!

3. Blahoslovi nas, Difatko Bože, dari nas nyňi ľubovju — naj cila sila pekla ne zmože — nas rozdľiti s Toboju. — Blahoslovi nas, my tvoji dity. Christos rodilsja: Slavite.

Nebe i zemľa nyňi likostvujet.

1. Nebo i zemľa nyňi likostvujet — proročeskij lik kupno toržestvujet: Christos narodilsja — v peleny povilsja — z davna požadanyj — ot prečistoj Panny — v jaslach položilsja.

2. Viflejem misto vesele ihrajete — proročeskiju naďiju vitajete: — jasla pomiščajute — carie vitajute — pastyrie hrajute — pišň krasnu spivajute — anhely s nebesa.

3. „Slava vo vyšnich!“ anhely spivajute — spokoj na zemľi nam dnes povidajute. — Irod zasmutil sja, čto Car narodilsja — sujetnoje carstvo — i vse volodarstvo uprazdniti.

4. Na nebi zvizda prekrasno sijajete — vo Viflejem put pravyj izjavľajete. — Persidskii cari — spi-

šatsja so dary — smirenno otdajut — pred Nim
dajut — jako Carem svojim.

5. Pastyrie nam veselo ihrajut preslavnoje čudo
vsim povidajut: čto Christos vo ploti — ležit meždu
skoty — v peleny povitij — choče izbaviti — viru-
jučych v Neho.

6. Rodilsja Tvorec vsej tvary nyňi — Car nam
vsich carov v ubohoj jaskiňi — znajut dobre sije —
bydľata nimii — kolina skloňajut — češf Jemu otdajut
— jak svojemu Tvorcu.

Čistaja Ďiva na ruki priňajet — jako Ďifatko
hrudmi plekajet: — „O prekrasnyj Cvite — očeť mo-
jih Svite — Syne nesijanyj — no z neba poslanyj
— črez Ducha svjataho.

8. Svjatyj Josif usluhi spoliňajet — jako Ďifatku
pisonki spivajet: — ĭulaj že maloje — Ďifa predrahoje
— na potichu vsemu — miru pohibšemu — s nebese
danoje.

9. I my vesele pisňi zaspivajme — narodženoho
Carja povitajme — čtoby my vo viri — vo hlubokom
miri — na zemľi prožili — v nebi uzrili — svit bo-
žestva Jeho.

Nebo i zemľa nyňi toržestvujuť. . . .

1. Nebo i zemľa nyňi toržestvujuť — anhely ľudy
veselo prazdnujuť: — Christos rodilsja — Boh voplo-
tilsja — anhely spivajut — carie vitajut — pastyri
ihrajut — poklon otdajut — čudo, čudo povidajut.

2. Vo Viflejemi vesela novina — čistaja Ďiva
porodila Syna. Christos rodisja.

3. Slovo Otčeje vzjalo na sja filo — v temnotah zemnych Solnce zasvitilo. Christos rodisja.

4. Anhely služat svojemu korolu — i vo vertepi tvorjat Jeho voľu. Christos rodisja.

5. Tri carie ot vostok pridoša — smirno i livan s zlatom prinesoša — Christos rodisja.

6. Carevi i Bohu žertvu prinosjat — i vsemu miru blahodati prosjat. Christos rodisja.

7. I my roždenomu Bohu poklon dajme — „Slava vo vyšnich“ Jemu zaspivajme. Christos rodisja.

Ne plač Rachile

1. Ne plač, Rachile, zra čada cily — ne umirajut no prebyvajut — svjatii syny v novej svjatyni — ko Bohu Synu sut za pričinu.

2. Ne imij za škodu, viđa jako vodu — krov rozlivajemu — ploť ubivajemu — filom choč umrili, dušami že cili — za života stratu prijmili zaplatu.

3. Po čto, horlice, slezami lice — vse oblyvaješ, težko vzdychaješ? Lovec nesytyj, rozproster sity — v ruki ne prija, ptency junyja.

4. Tvoji že pernaty do neba suť vzaty — puť prošedse tisnyj, pobidnie pisni — pojut Carju slavy, iže ich izbavi — ot sitej lovjaščeje, prelesti hubjaščych.

5. Perestaň že mati, čad svojich ridati — vo Adami byša i vsi sohrišiša — v krovajij kupiľi, treba by sja zmyli — a to vo raj svjatyj, puť byl by zaňatyj.

6. Otverzi zinicy, vižd tvoji dennicy — svifaščii nyňi vo vyšnej tverdny — perly to drahia, vo vinci carstva — prisno prebyvajut, vo viki sijajut.

Novaja radost svitu sja javila

1. Novaja radost svitu sja javila — prečista Ďiva Syna porodila — vo Viflejemi misti velmi rano — vitati Christa pastyrjam kazane — Zvizda usluhu tuju opravľala — carej persidskich k Nemu provoždala — prinesli Jemu livan smirnu zlato — vzjali zaplatu nebesnu za to. Irod zlostlivyj s toho smutilsja — čto Car predvičnyj na svit narodilsja. Velil povsjudu vojnam iskati — otročata ot dvuch lit zabivati — Josif stavec Mariu pojmajet — i v Jehipet s Christom ubihajet. — Da sviripyj Irod v zlobi pohybajet — a naš Car roždenyj nas vsich poťišajet. My nyni likuja o Nem veselimsja — roždestvu Jeho poklonimsja. — Da by nam izvolil vik sčastlivyj dati — a po smerti s Nim-že v nebi carstvovati.

Nova radost stala

1. Nova radost stala — jaka nebyvala — zvizda jasna nad vertepom — svitu vozsijala.

2. Kde Christos rodilsja — z Divy voplotilsja — jak čelovik pelenami — uboho povilsja.

3. Anhely spivali — „Slava“ vozklicali — na nebesich i na zemľi — radost vozviščali.

4. David car ihrajjet — v husly udarjajet — sladkohlasno i predivno — Boha vozchvaľajet.

5. I my tež spivajme — Christa proslavľajme — iz Marii roždennaho — virno ublažajme.

6. Prosime Ťa Carju — nebesnyj vladarju — daruj lita sčastlivyja — nam i hosudarju.

7. V miri provoditi — Tebi uhoditi — i s Toboju
v carstvi Tvojem — vo viki vikov žiti.

Svjata noč

1. Svjata noč, ticha noč! — jasnost bje ot zornic
— Ditinoňka presvjata — taka jasna, jak zorja —
spočivajet — v tichom sni.

2. Svjata noč, — ticha noč! — Hej utri slezy
z oč!: bo Syn Božij jde do nas — cilyj svit ljubovju
spas — vitaj nam svjate Difa!

3. Svjata noč nastajet — jasnyj blysk s neba šlet
— v ľudskom tili Božij Syn — prišol nyňi v Viflejem
— čtoby spasti cilyj svit.

Nyňi Adame vozveselisja

1. Nyňi, Adame, vozveselisja! — Jevo, pramati
ot slez otrisja! — Toj, kotroho vy ožidali — i s tuhoju
tak vyhladali — nyňi z Divy predizbranoj v Viflejemi,
v maľom domi — rodilsja, javilsja — Jemu cari nesut
dary — zlato ščiro, livan miro — ot vostok rek prorok.

2. Vsi patriarsy i vsi prorocy — lik Boho — Otec,
s nimi otrocy — toržestvujte kupno ves svite — Ty
ustupuj vetchij Zavite, — novyj s neba, jeho treba —
bylo davno, nyňi javno — nastajet Boh dajet — jak
z Empiru v radost miru — Otec Syna nam jedyna
nizposlal, daroval.

3. „Slava vo vyšnich“ duchy spivajut čto Boh
rodilsja nam povidajut — kotoroho novoroždenna —
i vo jaslach položenna — zvizda jasna, prekrasna —
ozarjajet, naučajet — čto to Pan, z neba dan! A u

jasel vol i osel jak stojali, tak poznali — vsich roda Hospoda.

4. Vitaj maloje! vitaj Difatko zlatorunnoje z neba Jahňatko! — Pastyrie tak povidali — jak so dary Jeho vitali — Kladut bulku i humulku — a k tomu masla mnoho — i jahňa pred Ďifa — Potom hrali vo kimvaly vo sviririly i sopily — spivali, plasali.

5. Likujme, i my, likujme cilo — čto Boh na sebe vzal ludske filo — aby do neba nas zaprovadil — i pri troni svojim posadil. — Za to Bohu slavu mnohi so anhely, archanhely — spivajme, otdajme. — Na ty dary ot vsej tvary čtoby chvala ne ustala — Božestvu, Roždestvu.

Predvičnyj rodilsja pod lity

1. Predvičnyj rodilsja pod lity — chofači zemľu prosvititi — da nas ot tmy vozvedet — i ko svitu privedet — zabludšych. 2. Novoje lito začinajet — novyj Car carja nizlahajet — uboho sja narodil — bohataho zasmutil — Iroda.

3. Koľ Syna porodila Ďiva padajet v Jefesi Diana — poznaj Boha chramino — veselisja družino-Christova.

4. Pryvikaj Ďivo povivati — neprestaň starče piľnovati — Sozdatela tvojego — znajut Carja našeho — bydlata.

5. Polnota misjačnaja byla — koľ Ďiva Syna porodila — ciluju noč svititi — voľu jeho polniti — musila.

6. A zvezda ponudila cari spišiti ko ver-tepu s dary — vitali pastyrie — potom prišli carie k Carju vsich.

7. Iroda lživa ostavili — inym putem sja voz-vratili — radujutsja neložno — čto chodili neprožno — v dorohu.

8. A Irod z toho zasmutilsja, čto Christos Hospod narodilsja velil Jeho iskati — po vsej zemli hľadati — dľa zrady.

9. Irodiane vsi smutalsja, vo Jehipti bolvany krušatsja — anhel vo sni vistvujet — čto sja Irod hotujet — na Christa.

10. Pojmi že ty Josife Divu — i biži v — jehipetsku stranu — dondeže vrah pohybnet i končinu vozprijet — budi tam.

11. Irodu ne upodobimsja — virni i Christu poklonimsja — by nas ot zla ochraňal i carstvo nam daroval — vo viki.

Tajna nam sja javľajet

Tajna nam sja javľajet — Ďiva Syna raždajet — nebesa pojut anhely sja udivľajut — pastyrie poklon dajut — Novoroždennu.

2. Uboho sja narodil — bohataho zasmutil — Iroda zlaho — sej bo dity ubivajet — na žizn Christa nastupajet — Naroždennaho.

3. O Irode predumnyj — ty ves jesi bezumnyj — nevidyj seho: čto Christos nas posiščajet — rod Adama izkupľajet — vo žizn vičnuju.

4. Trie cari predstaša — Christu poklon vozdaša

— roždennu Spasu — v misto mira slavu daša — Spasa
v jaslech cilovaša — v chudom vertepi.

5. I my Jeho ciluim — i pišň Jemu vospoim —
uspivaj Spase — dažd' nam v miri zdi prožiti — vo
vik viki Ťa chvaliti — v carsvi Tvojem.

Radujtesja vsi ľudie

1. Radujtesja vsi ľudie — radost' nam z neba
spadaje — veselaja nam novina: porodila Ďiva Syna
— Maria, Maria, Maria.

2. Stupil k nam s vysokosti, — aby moh nas
vsich tut spasti. — Veselaja nam novina i t. d.

3. Prišli k Nemu trie cari — poklon dajut, kladut
dary. — Veselaja nam . . .

4. Livan, smirno, takož zlato — z daľnych krajev
v dar priňato. — Veselaja nam . . .

5. Pastyrie dajut chvalu — prijmi ot nas Christe
Carju. — Veselaja nam . . .

6. Jemu dajme my sumlinje — dast nam hrichov
otpuščeňe. — Veselaja nam . . .

7. Svjatu Trojcu proslavľajme — Bohu čest',
chvalu otдавajme. — Veselaja nam . . .

8. Alliluja zaspivajme — Ďivu čistu vychvaľajme.
— Veselaja nam . . .

9. Alliluja, alliluja — radujsja Ďivo Marie. —
Veselaja nam novina . . .

Skinia vsezlataja

1. Skinia vsezlataja, kovčeh zavita — viďašče
dnes svojego Syna povita: — radujsja Maria, radujsja

Prisnođivo — v netlinnom roždestvi tvojem.

2. Slava vo vyšnich Bohu anhely hlasjat — chvalu Synu tvojemu v dar prinosjat. — Radujsja Maria ...

3. Nesmuščajsja Prečistaja Ďivo Marie — porodila jesi Syna na spasenie. — Radujsja Marie ...

4. Veselatsja nebesa chvalu dajušče — radujetsja vsja zemľa mir prijemlušče. — Radujsja Marie ...

5. Pastyrjam preslavnoje čudo javysja — čto v vertepi ubohom Christos rodilsja. — Radujsja Maria ...

6. Vol i osel dychanjem sohrivajut. — Roždennomu na sej svit chvalu vzdajut. — Radujsja Maria ...

7. Zvizda Jemu služila v vertep svitašče — trie cari ot vostoka dary nosjašče. — Radujsja Maria ...

8. Irod že smutilsja, čto Boh rodilsja — zradno myslja Christa ubiti, sam iztrebilsja. — Radujsja Maria ...

Spivajte dnes sohlasno

1. Spivajte dnes sohlasno, — razom vjedne, prekrasne — choďte k Vopločenomu Bohu maleseňkomu knjazy i cari vychvalajte — Christa Spasiteľa veličajte narodženoho.

2. Nyňišneje bo vremja — slavit ľudej vse plemja: Syn Božij narodilsja — Slovo-Boh voplotilsja. — Nyni vsi ľude toržestvujte — radostnyj sej svjatyj deň praznujte — sčastno-veselo.

3. Nebo zemľa spivajut — čest premnohu skladajut — Bohu, tut povitomu — i v jaslach okrytomu — vo Viflejemi pelenami: — Ide Boh predvičnyj žiti s nami: vsich spasti choče.

4. Volchvy dnes ot Vostoka — i ich vira hloboka — Roždennoho že javno — veličajut preslavnu

— cari Difatku dar prinostat anhely vo vyšnich pišň holosjat — Voploščenomou.

5. Sione veselisja — Boh vo ploti javisja — narodilsja On nyňi — vo ubohoj jaskyňi. — Vsi vy Christa virno ľubjašči — razom toržestvujte vsi chođašči — v putech Hospodnych.

6. Dnes bo fahar bremennyj — čerez nas provinennyj — hrichov vsich razrišisja — žalo zla pri-tupisja — zmij vselukavyj vže zdoptanyj — dar sej spasenňa vsim nam danyj — Christom i Bohom.

7. Čomu sja zasmučaješ — pročto sja unižaješ — o Bože vsich narodov — vo jaslach bez vyhody? Čoho v vertepi tak biduješ? čeho so skotami tam carstvuješ — Vsederžiteľu?

8. Ľubov moja premnoha — ne choče bo hriš-noho viditi blah lišenym — ot Mene otkinenym — prišol ja vo mir, priňal, tילו aby spasenija svjate dilo — na vsich spovnilosja.

9. S archanhely vospojme — slavoslovme, bla-hodarme Christu narodženomu — miru dnes javlen-nomu — dajme znak našej ščiroj viry — nesme serdca dnes v dar milyj — Christu otdajme.

10. Hrišnii veselmesja — i Christu pokloňmesja — choče On nas spasti — i do neba priňati — svojim Roždestvom svjatym, česnym — vedi nas k sebi v kraj`čudesnyj — Isuse ľubyj.

Slava vo vyšnich Bohu

1. Slava vo vyšnich, vo vyšnich Bohu — pobidnu pišň anhel spivajet i line z neba v stajnu ubohu — veliku tajnu ľuďam zviščajet.

2. Slava vo vyšních Bohu, čto nyňi — přiňal na sebe dilo spaseňa — i voplotilsja v bidnoj jaskiňi — aby zapevniti deň vzkreseňa.

3. Slava vo vyšních, slava vo vyšních — horjat ohňami neba osnovy — ne schodit v slavi iz palat pyšnych — ale v vertepu Sonce ľubovi.

4. Slava vo vyšních, slava vo vyšních i tim kotory znašajut boli — kotorych zdusila ruka lukava — pokoj vsim ľuďam dobroj voli.

5. Slava vo vyšních, vo vyšních Bohu — mir zemli, ľuďam dobroj voli — nesesja pišň naša v stajnu ubohu — Isusu Žertvi svjatoj ľubovi.

Spas naš narodilsja, v tili Boh javilsja

1. Spas naš narodilsja — v tili Boh javilsja — choč On nevmistimyj v jaslach vmistilsja — chory anhelski spivajut — Narodženoho vitajut: slava, slava, slava vo vyšních Bohu.

2. Tuju pišň na poli pastyrjam holosjat — vsich ľudej ubohich do vertepu prosjat — by Isusu česť otdali — i veselo zaspivali: slava, slava, slava vo vyšních Bohu.

3. Spišme do vertepu, de Diťatko Bože na siňi zložene, jak na jakom loži — jemu poklon Božij dajte ščirym serdcem vychvalajte: slava, slava, slava vo vyšních Bohu.

4. Na anhelskij prikaz stada ostavili — i do Viflejemu skoro ponahli — i tam istno ohľadali — pro čto anhely zviščali: slava, slava, slava vo vyšnych Bohu.

5. Znajšli v vertepi Christa Spasa svoho — Boha

i vladyku sotvoriňa vseho, — ktorý zvolilsja snižiti, aby sviť ves odkupiti: slava, slava, slava vo vyšních Bohu.

6. Jako Bohu svomu poklon Mu otdali — i potom veselo do stad povertali — bo uzrili Spasa svého, — čto izbavil ich ot zloho: slava, slava, slava vo vyšních Bohu!

Staň Davide s huslami

Staň Davide s huslami zahraj písni vraz s nami. Christu roždennomu ihrajme — i veselo spivajme — spivajme, ihrajme dnes vo Roždestvi Jeho — jako Tvorca našeho — vychvalajme.

2. Anhelskii vsja liki — vsja tvar i čeloviki — Christu roždennomu it. d.

3. Sonce misjac i zory — tam daleko v hori: Christu roždennomu it. d.

4. Vody povisše nebes — šumlat dnes misto sloves: Christu roždennomu. . . .

5. Oheň, hrad i burnii duchy — holosjat vsim vo sluchy: Christu roždennomu i t. d.

6. Hory, zemľa i cholmy — so judolmi: Christu roždennomu i t. d.

7. Kňazy, ľudy, carie — skoty, hady, zvirie: Christu roždennomu i t. d.

8. Junošy, starci litni — divicy mladocvitny: Christu roždennomu i t. d.

9. V trubach, huslach, timpanach — hlasov strunach, i orhanach. Christu roždennomu i t. d.

10. Vsjakoje dychanie — načni vozklicanie: Christu roždennomu i t. d.

Trie cari, de idete

1. Trie cari, de idete — hľadati Difatka-Carja, Spasa vseho svita — Božoho Jahňatka? Ono v šopi ni prestola — ni skiptra ne maje — a vže v sviti Jeho slava — vam Jeho zviščaje.

2. Choť uboho narodilsja — nikomu ne znanyj — a vže z neba visť nesesja, — čto On bude slavnj. Taja — zorja prečudesna — roždество holosit i s poklonom nas do Neho iz vostoka prosit.

3. Pospište že trie cari — v vertep za zvizdoju. — Tam znajdete Boha Syna — čto stal vsich sluhoju. — Pospište že do Difatka — i dajte Mu dary — a ot nas poklon nizeňkij — zložte Mu zvizdary.

4. A s poklonom, šče vas prosim — zložte Mu v ofiru — naši serdca v ľubov povny — bohaty u viru. — Naj za tuju malu žertvu — On nas pre-sviščajet — tu na zemľi i tam v nebi — de prestol svoj maje.

Cheruvimy svjat

1. Cheruvimy svjat — archanhely zrjat — čud nevidimyj, nyňi slavimyj — ach, ach, Ťilo! veľmi zilo udivišasja. — Prijďim, priďim do šopy — uzrim Boha vo ploti — i Maťir Jeho svjatu — Ťivu Mariu čistu, kotoraja Syna Svoho povivajet — v jaslach vkladajet.

2. Ne vmistimyj — ves tut zmistilsja — z utroby Ťivy Christos rodilsja. — O hlubina vsich rozuma nevidoma! — Vitaj Pane i Carju — vitaj naš Spjasiteľu — vitaj skarbe dorohij — nikoli ne prebranyj — o radoste, o sladoste, javilassja — vsemu miru dnes.

3. Predvičnyj Bože, — čto Ty učinil — čto v

jaslach skotskich nizko sja sklonil! — Ach, ach, Pane, naj sja stane voľa Tvoja. — Dnes anhely Mu služat — a vol s oslom tam drožat — poznali Boha v ploti — chofaj oni sut skoty — na kolina upadajut, Tvorcu svojemu — chvalu otdajut.

4. I takož zvizda — ide pred cari — ktorí nesut veliki dary — zlato, smirno, livan divno Panu svojemu. — Poznali Najvysšoho — Spasa Carja svojeho — i vsi veselišasja — v dom svoj vozvратиšasja — do Iroda vraha Boža uže ktomu — ne javišasja.

5. Hľadaje Irod — jak napišasja — v ktorej strani Christos rodilsja — zaprošuje, doprošuje knižniki svoja. — Oni že jemu riša: — v Viflejemi rodisja! — V toj čas strašno zaričal — vlasy svoji raztorhal — ubiti Christa roždenneho skorosja — on nahotual.

6. Kušašesja car — Irod bezuma — šle svoje vojsko do Viflejema — Idte, ubijte, krov prolajte, vsich dítej malych — Desjat tisjač četyry dítej malych ubili: nevinnych nemovlatok — revno plačuščych matok — krov nevinnu prolivajut jako vodu — vo Viflejemi.

7. O Viflejeme — ty dnes ne sumuj — a ty Rachile, blahodušestvuj! — Ne plač mati, v nebo vzaty je dity tvoji. Carstvovati tam budut — i o smutku zabudut — ublahajut vam Christa — čtoby ot seho roždestva — i vy slezy svoji revny utolili — i v nebi byli.

Christos rodilsja, Boh voplotilsja

1. Christos rodilsja, Boh voplotilsja — vo Viflejemskej jaskiňi — v stajni ubohoj, bidnoji mnohoy — velia radosť vsim nyňi. — Anhely spivajut, česť Jemu

otdajut — Bohu i Tvorcu svojemu. — Likuj čeloviče, z roždestva toho. — Christos bo ot ada spase duš mnoho — i ot nevoli fažkoj.

2. Maria čista, rodivše Christa — v jaslach vozloži na siňi — nedoumie, čto to sja dije — Boh pomistilsja v jaskiňi. — Peleny hotuje, presladko ciluje — vozľublenoje Otroča: Jakim Ty sposobom vo mni zmistilsja? V đivstvi bez bolizni Čado rodilsja? — Radoste moja bezmirna.

3. Josif sie voplošenie — viđa, predivnyj chra- niteľ — v niščem obrazi na ostrom mrazi — jak ľuto straždet Stvoriteľ. — Ot zimna schraňajet, byđľa- ta zbližajet — by ohrivali dyšušče. — Byđľata že voli Jeho sluchajut — k jaslam na kolina tu pripadajut — Tvorca poznavši svojeho.

4. Pastyrjam visti tija vozvisti — anhel, strehuščym stad v noči — Ti že uťišno v Viflejem spišno — bižat jak tolko vozmoĥli. — Umiľno vzirajut, darunki otdajut — jaki lem mali, Vladyci. — Radujsja, Pas- tyrju, z neba poslanyj — v ubohom vertepi nam pokazanyj — zabludsyh radi prišedyj.

5. Stranii cari, idut so dary — ot vostok do Viflejemu. — Livan i zlato i smirna ĥa to uhotovany sut Jemu — Tamo sja zbližajut, Iroda pitajut: — De je roždejsja Car slavy? — Zvizda bo nam jasna Toho javila — Jeho že Prečista Điva povila — po- žadanoho Messiu.

6. Skoro predstaša, dary vozdaša — i česť s poklonom Carevi — Bohu vyšnemu, vsemohuščemu — vseja tvari Hospodevi. — Anhel sja pokazal u sňi im puť vkažal — vo stranu svoju odjiti. — Radu-

jutsja veľmi z posolstva seho — jako obrítsii Carja
svojeho Iroda lživa otverhli.

7. My virujušče i Christa čtušče — sohlasno
pisni spivajme — so veselien i smirenien — slavu
i poklon otdajme. — Radosť vsim velia, bo Syna
Maria — čistaja Ďiva zrodila. — Zrodila vsjakoj tvari
Peryenca — istinnaho Boha, byvša Mladenca — vo
spasenie vsich virnych.

Cvit myslenyj dnes sja rodit.

1. Cvit myslenyj dnes sja rodit — Boh ot nebes
k nam prichodit — ktoroho Lelia prečistaja Maria —
nam raždajet i pitajet — hrudmi svojimi, veľmi dra-
himi — vo pustyni, vo jaskini — preslavno nyňi.

2. Anhelskia nebes sily — tajny sia udivili: —
Tomu sja poklaňajut — i sohlasne spivajut: — Slava
Bohu po premnohu — mir prosvitivšu, blahovolivšu
— žiti hojno, bohobojno — ľudam spokojno.

3. Pastyrie tam prispili — Boha v ploti jak uzrili:
— Jake ľvorca vitajut — češť ot serdca otdajut: —
Prijmí viru za ofiru — preblahij Bože, bolše ne može
— Pastyr dati z bidnoj chaty kromi jahňati.

4. Trie cari tut prjamujut — za zvizdoju posli-
dujut — drahi dary otdajut — na kolina padajut —
roždennomu, bezmertnomu — Vladyci Bohu kladut v
nohu — svoji trony i korony — smirajut oni.

5. Tož k vertepu vsi pospišme — i s anhelami
proslavme — javlenna, voploščena — ot Marii rož-
denna — Boha v ploti — meždu skoty — vyđina
nyňi v jaslach na siňi — bo ot vika čelovika — ľu-
bit Vladyka.

Čudo u Davidovom rodi

1. Čudo v Davidovom rodi — vistif anhel v. narody — u stajenci prostoj Boh sja narodil — aby spasti ot smerti vsich svojich ludej.

2. V Viflejemi; vidnom z vitsi -- toto znak vam mojej vistki: „V vertepi za mistom znajdete difa — na siňi spovite Bože Nemovla“.

3. Idut pastyri zriti čudo, — čto stalosja na bezludňu — na kolina vpali, poklon otdali, — u difačom tili Boha slavili.

4. I prinesli Jemu dary — kotry sobov v poli mali -- i tišat Ďivu Mariu i Josifa, — radujutsja vidom Mesii — Christa.

Pečatatı dozvoľaju.

Praha, 8. IX. 1932.

o. J. Haderka,
protoihumen Č. S. I.

Čıslo: 5519/932.

Pečatatı dozvoľajetsja.

Užhorod, 26. X. 1932.

✠ Alexander,
episkop.